

Pórázon tartott Magyarország

2024 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Talált, süllyedt, mondanánk mai megfogalmazással.

Mindennapos tapasztalatunk, hogy amióta az Unió tagjai vagyunk, tetszik, nem tetszik, pórázon tartanak bennünket. Avagy bennünket is. Egyetlen nap híreit olvasva is elegendő? bizonyítékot talál erre az ember, kezdve

azon törvénytelenül beérkez? pénzekkel, melyek rendre és már régóta olyan szervezetekhez, mozgalmakhoz érkeznek, s azok m?ködését támogatják, melyek Magyarország törvényes rendje ellen fenekednek. A támogatásokat természetesen a támogatók kívánalmainak megfelelően kell és lehet felhasználni, ez id? tájt például arra, hogy lázongásokra bírják az ifjúságot, mondjuk azért, hogy a tanárok alacsony fizetése ellen tüntessen, vagy ezekben a napokban azért, mert az okostelefonjukat a tanórák ideje alatt immáron nem használhatják. Így lehet ismét „forradalmi” helyzetet kreálni, terrort emlegetni. Így keletkezik aztán sok h?hó semmiért, hiszen a lényeg, hogy ne legyen rend.

Persze pórázon van Európa is, békéjét ?rizni nem engedik neki, vezet?inek többségét pedig nem a választóik érdekei vezérlik tevékenységükben, hanem a világ urának számító Egyesült Államok akarata, diktátuma. Németországban például az AfD relatív sikere miatt estek kétségbe a minap, s máris keltik a pánikot, mondván, hogy „tönkremegy a német gazdaság, ha az AfD a hatalom közelébe kerül”. Ez ám a demokrácia! Persze, így kell pánikot csinálni, így lehet aztán pórázon tartani és riogatni a németeket, s rajtuk keresztül az Európai Uniót is, amely ugyancsak sápiózott már olyan történések kapcsán, amelyek esetleg az ? hatalmukat veszélyeztethették vagy gyengíthették volna. Egyébként az Európai Unió „AfD-je” Orbán Viktor. ? a mumus, akit leginkább szeretnének pórázon tartani, természetesen Magyarországgal együtt. Nem is tudnám összeszámolni, hány alkalommal kifogásolták már a brüsszeli társ országunk ilyen-olyan terveit, rendelkezéseit, megkísérelve ránk tenni a pórázt, az életünk szinte minden területével kapcsolatban. Nem igazán sikerült, így aztán kíváncsian várjuk, kap-e pórázt, s ha igen, milyent kap Németország az AfD miatt.

Az államok függetlenségének ez id? tájt tapasztalható legfelháborítóbb korlátozása, amivel kapcsolatban ugyebár miránk, magyarokra is folyton pórázt óhajtának rakni, az a migráns helyzet. Melynek lényege, mi legyünk Európa migránsgettója. Mert ?k úgy gondolják, továbbá mert nem tudják kezelni a problémát. Ránk kell tehát l?csölni az egész ?rületet, melyet ?k kreáltak, de sosem tudtak mit kezdeni vele. Ez a legaljasabb cselekedet talán uniós történetünkben, ami ellen egy normális világban a földgolyó minden tisztességes emberének tiltakoznia kellett volna. De nem tették. Igen, úgy élünk itt a Földön, hogy másokra mindenki pórázt akar rakni, csak ne neki kelljen viselni. Ám a póráz nem ereszt. Aki tartja, aki ránk teszi, azt nem érdekli az ukrán-orosz háborúság számos tragédiája, nem érdekli a több százezres tömegtüntetés Izraelben a túszalku érdekében, egyáltalán, semmi sem érdekli, csak a maga világuralma, csak az, hogy Istent játsszon. Most ebben a játékban éppen ott tartunk, pontosabban a nagy esz? kanadaiak tartanak ott, hogy eldöntötték, a komoly egészségügyi problémákkal küzd? leszerelt katonákat az öngyilkosság felé terelik, ahelyett, hogy életüket megkönnyít? kezeléseket biztosítanak nekik. Magyarán segítik ?ket az öngyilkosságban. Ez már a vég – szerintem (vagy a jöv??), s ne is kezdjünk elmélkedni azon, hogy mi lesz, ha Ukrajnában is ilyesmiket ajánlanak majd a sérült harcosoknak. Meg?rült a világ, ezek szerint itt az új világrénd.

A tájékozottabb emberek már régóta, ha jól emlékszem 1969 óta olvashattak az új világréndr?l, amelyet akkortájt vázoltak föl a világ urai. Els?sorban az Egyesült Államok, melynek külügyminisztere az Európai Unió formálódása idején például csak annyit kívánt, hogy az EU egységesüljön minél hamarabb, s legyen er?s, gazdaságilag meghatározó tényez?, s Amerika irányában legyen jó partner. Ez utóbbi azt hiszem, megvalósult, bár azt nem taglalta senki, hogy cserében Amerikának mit kell tennie. Nos, legalább utat mutatnia kellett volna, mint világhatalomnak, s némi értékelmutatást is elvártunk volna, de ez nem jött össze. Nyilván azért, mert nincs, nem is volt ilyen szándékuk. Európa normálisabb fele ezért nem kért, s szerintem ma sem kér az ottani liberalizmusból, a rendre tragédiákkal végz?d? szabadosságból, az Európát sokáig jellemz?, nevezzük úgy, hogy konzervatív értékeket pedig nem kívánja feladni, bár, ha ?szinték akarunk lenni, akkor már bizony feladta. Mert rajta van a póráz. Az a póráz, amely nem rángatja vissza a keresztény kultúrát rendre feladó, s?t, gúnyoló (lásd párizsi olimpiai megnyitó) események elt?rését?l.

Igen, pórázon van tartva a világ. Számos jel mutat arra, hogy eltávolodott erkölcsi értékeit?l, magyarán a lényegét?l, s az erkölcstelent er?ltetik rá. Mert a világ urai ügyesen megtervezték a pórázt. Kicsiny részét mézesmadzagként m?ködtetik, a nagyobbik részét pedig eldugják, mintha nem is volna. Ám a lényeg, hogy marad. Arról pedig érdekes és érdemes lenne széleskör? beszélgetést megszervezni, hogy vajon mit?l Unió az Unió? Attól, hogy vannak egyesek és kettesek? Attól, hogy önkényesen dönt arról, kire, mekkora pórázt rak, és milyen indokkal? Ezt jelentené az Unió? Hát nem! Az Unió szövetség. Együttm?ködés. A jóra. Együttes fellépés az igazságtalanság ellen. Közös cél és közös érdek. Önrendelkezés a csatlakozók számára. Nem pedig egymás ellen feneked?, tüleked?, törvénytelenégeket elnéz? pénzéhes gyülekezet. Amelynek többségét csak a póráz érdekli. Hogy az az ? kezében legyen. „Testvér lésszen minden ember, merre lengnek szárnyaid” – szól az Örömóda Beethoven csodaszép alkotása, az Európai Unió himnusza. Mára elértük, hogy nincs testvér, és nincs öröm se. Van viszont póráz. Az önrendelkezés vágya pedig már el? sem kerül, legfeljebb az álmainkban. A pórázok levételér?l pedig egyetlen szó sem esik.

P. S.: Amikor elkezdtem ezt a cikket írni, akkor megkerestem féltve ?rzött idézet-gy?jteményemet, melyben Thomas Woodrow Wilson, néhai amerikai elnök egyik megállapítására is ráleltem. Az önrendelkezésr?l mondta: „ha nem jól sáfárkodunk azokkal a hatalmi eszközökkel, melyekkel felruháztak bennünket, mi leszünk az emberiség legnagyobb gonosztev?i”. Talált, süllyedt, mondanánk mai megfogalmazással. S azt még hozzáteszem, azok vagytok.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló